

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Zadru
Borelli 9, 23000 Zadar

Poslovni broj: P-587/2026-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sucu toga suda Marku Baraki, u pravnoj stvari tužitelja Frane Lordanić, OIB: 97317895176, iz Zadra, Privlačka ulica 22, zastupan po punomoćniku Damiru Klarinu, odvjetniku u Zadru, protiv tuženika Hrvatski Telekom d.d., OIB: 81793146560, iz Zagreba, Radnička cesta 21, zastupana po punomoćnicima iz odvjetničkog društva Hanžeković & partneri d.o.o. u Zagrebu, Radnička cesta 22, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 28. svibnja 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja i u odsutnosti uredno pozvanih punomoćnika tuženika, te nakon objave dana 16. lipnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I.Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"I. Utvrđuje se da je nedopušteno provođenje ovrhe prema rješenju o ovrsi posl.br. Ovr-28314/08, što je tuženik dužan priznati i trpjeti pravne posljedice takvog utvrđenja, u roku 15 dana.

II. Dužan je tuženik naknaditi tužitelju parnični trošak, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe."

II.Dužan je tužitelj naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 187,50 Eur-a u roku od 15 dana, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na navedeni iznos od dana donošenja presude do isplate, po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Obrazloženje

1.Tužitelj u tužbi tvrdi da sukladno zaključku Općinskog suda u Zadru posl. br. Ovr-1633/2025 od 17. veljače 2026. godine tužitelj podnosi tužbu radi utvrđenja da ovrha nije dopuštena. Tuženik kao ovrhovoditelj je protiv tužitelja kao ovršenika podnio zahtjev za izravnu naplatu FINA-i kojim je zatražio izravnu naplatu novčane tražbine na računima ovršenika, podnesene od strane ovrhovoditelja uz priloženu specifikaciju

potraživanja u ukupnom iznosu od 3.097,91 EUR. Osnova za pokretanje gornjeg ovršnog postupka je rješenje javnog bilježnika posl. br. Ovr-28314/08. Ovršenik nije zaprimio rješenje, ali je uvidom kod FINA-e utvrdio da je isto podneseno na naplatu dana 16.03.2009. godine. Naplata nije provedena, te je utvrđena nemogućnost izvršenja. Isto rješenje ponovno je zapremljeno na FINA dana 21.10.2025. godine. Predmetna ovrha je nedopuštena. Čl. 233. Zakona o obveznim odnosima glasi: "Sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare." Slijedom navedenog u smislu odredbe čl. 50. st. 1 toč. 11 Ovršnog zakona nastupila je zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom. Naime, kronologija događaja koja se može utvrditi iz dokumentacije je slijedeća: -16.03.2009. godine pravomoćno rješenje o ovrsi dostavljeno je FINA-i na izravnu naplatu, - 04.08.2018. godine prestalo je izvršavanje po osnovi rješenja o ovrsi, - 21.10.2025. godine ponovno je podnesen zahtjev za izravnu naplatu FINA-i. Novi prijedlog FINA-i od 21.10.2025. godine podnesen je 10 (deset) godina i 7 mjeseci nakon prvog zahtjeva za izravnu naplatu, a u međuvremenu nije bilo drugih radnji ovrhovoditelja radi naplate potraživanja, slijedom čega je svakako došlo do proteka roka od 10 godina. Izravna naplata pred FINA-om temeljem rješenja javnog bilježnika posl.br. Ovr-28314/08 nije dopuštena jer je protekao rok u kojem se po zakonu može tražiti ovrha. Podredno, ističe se da tuženik kao ovrhovoditelj uopće nije ni imao pravo na podnošenje novog zahtjeva za izravnu naplatu. Sukladno odredbi čl. 5. st. 3. i 4. Ovršnog zakona, ako ovrhovoditelj u roku od 2 (dva) mjeseca od obavijesti o nemogućnosti ovrhe ne predloži novo sredstvo ili predmet ovrhe, ovrha će se obustaviti. Tuženik (ovrhovoditelj) nije predložio ovrhu na drugom predmetu ili sredstvu u zakonom određenom roku. Tuženik kao ovrhovoditelj nije ovlašten ponovno zatražiti ovrhu na istom predmetu (računu tužitelja kao ovršenika). Sukladno postojećoj sudskoj praksi, sadržanoj npr. u presudama Županijskog suda u Varaždinu posl. br. GŽ Ovr-544/2019 i Županijskog suda u Rijeci posl. br. GŽ Ovr-1056/2019, prestanak izvršenja osnove za plaćanje u smislu čl. 12. ZPONS znači daljnju nemogućnost provedbe ovrhe na novčanim sredstvima. U presudi Županijskog suda u Varaždinu posl. br. GŽ Ovr-544/2019 navodi se: "Prestanak izvršenja osnove za plaćanje u smislu čl. 12. ZPONS znači daljnju nemogućnost provedbe ovrhe na novčanim sredstvima te je primitkom dopisa takvog sadržaja ovrhovoditeljica o tome realno obaviještena, sve u kontekstu općeg pravnog načela „Ignorantia iuris nocet“ (nepoznavanje prava škodi) potenciranog činjenicom da ovrhovoditeljicu u ovom postupku zastupaju stručni punomoćnici odvjetnici. Drugim riječima, ovrhovoditeljica je primitkom obavijesti (dostavom dopisa FINA-e) obaviještena da je FINA prestala s provedbom ovrhe na novčanim sredstvima u smislu čl. 12. ZPONS pa je, imajući u vidu pozitivno pravo Republike Hrvatske, morala znati da to znači i nemogućnost provedbe ovrhe na novčanim sredstvima, dakle na rješenjem o ovrsi određenom predmetu ovrhe." (str. 3. stavak 1). U presudi Županijskog suda u Rijeci posl. br. GŽ Ovr-1056/2019 navodi se: "Pravilno je sud prvog stupnja postupio kada je obustavio ovrhu na sredstvima po računu ovršenika primjenom odredbe članka 72. stavak 2. OZ-a jer se ovrha na tim sredstvima ne može provesti i ovrhovoditelj u smislu odredbe članka 5. stavak 4. OZ-a nije u roku od dva mjeseca od obavijesti suda o nemogućnosti provedbe ovrhe predložio novo sredstvo ili predmet ovrhe. Zahtjev ovrhovoditelja za ponovnim zavođenjem osnove plaćanja u redoslijed naplate ne dovodi u pitanje predmetno utvrđenje jer ni jedna odredba ZPONS-a ne predviđa mogućnost da bi se Financijskoj agenciji nakon

prestanka s izvršavanjem te osnove moglo ponovno naloži zavođenje iste osnove plaćanja u redoslijed naplate." (str. 2 st. 5 i 6). "Na pravilnost utvrđenje o nemogućnosti ponovnog zavođenja osnove plaćanja upućuje i odredba članka 10. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 71/18) kojom je propisano da Agencija kada utvrdi nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje za ovršenika fizičku osobu sukladno članku 12. stavku 1. ZPONS a, prestaje s izvršenjem te osnove i pohranjuje ju do ispunjenja uvjeta za njezino uništenje. Treba kazati i da je na zajedničkom sastanku predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanom 27. studenog 2019. na Vrhovnom sudu Republike Hrvatske zaključeno da nije dopušten takav prijedlog ovrhovoditelja (da Financijska agencija, nakon što je na temelju članka 12. ZPONS- a, prestala postupati po rješenju o ovrsi i isto izbrisala iz Očevidnika, ponovno to rješenje o ovrsi upiše u Očevidnik i nastavi postupati sukladno istome). Budući da ovrhovoditelj nije bio ovlašten zahtijevati ponovno zavođenje iste osnove plaćanja nakon njezinog brisanja i nije predlagao provedbu ovrhe na drugom predmetu ili sredstvu unutar roka od dva mjeseca, ispunjene su zakonske pretpostavke za obustavom ovrhe u smislu odredbe članka 72. stavak 2. OZ-a i svi žalbeni navodi su neosnovani." (str. 2 st. 8 nadalje). Predlaže se da sud nakon provedene glavne i javne rasprave donese presudu kojom će usvojiti tužbeni zahtjev.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da prije upuštanja u raspravljanje u ovoj pravnoj stvari ističe da je tužitelj prilikom podnošenja tužbe suviše visoko odredio vrijednost predmeta spora. Slijedom navedenog, tuženik predlaže naslovnom sudu da, sukladno čl. 40. Zakona o parničnom postupku, rješenjem odredi vrijednost predmeta spora u iznosu od € 1.110,38, koliko je iznosilo početno stanje spora u iznosu od € 1.110,38, koliko je iznosilo početno stanje dugovanja prilikom podnošenja zahtjeva za naplatu predmetnog rješenja o ovrsi FINA-i. Tuženik ističe da su tužba i tužbeni zahtjev u potpunosti neosnovani. Tuženik ističe da je nesporno sljedeće: - da je tuženik kao ovrhovoditelj radi nepodmirenih računa podnio ovršni prijedlog javnom bilježniku, - da je na temelju ovršnog prijedloga javni bilježnik Iva Hanžeković Živković i Lada Škaričić-Sinčić 22.07.2008. donio rješenje o ovrsi pod posl. br. Ovr-28314/08, - da je predmetno rješenje o ovrsi postalo pravomoćno i ovršno 04.09.2008., - da je zbog neispunjenja obveza proizašlih iz predmetnog rješenja o ovrsi, tuženik kao ovrhovoditelj navedeno rješenje o ovrsi dostavio na provedbu 16.03.2009. ovršenikovom dužniku koji je proslijedio osnovu na postupanje Financijskoj agenciji, a ista je po primitku rješenja isto zavela u redoslijed naplate, - da je predmetno rješenje bilo evidentirano u Očevidniku FINA-e do stupanja na snagu čl. 12. ZPONS a, odnosno do 04.08.2018., - da je tuženik ponovno dostavio predmetno rješenje o ovrsi na provedbu FINA-i 21.10.2025. U konkretnom slučaju radi se o potraživanju koje proizlazi iz ovršne isprave i to rješenja o ovrsi javnog bilježnika Iva Hanžeković Živković i Lada Škaričić-Sinčić, posl. br. Ovr-28314/08 od 22.07.2008., pa sukladno čl. 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima takvo potraživanje ovrhovoditelja zastarijeva za deset godina, čak i ako zakon predviđa kraći zastarni rok. Međutim, tuženik ističe kako tužitelj u svom računanju zastarnog roka nije uzeo u obzir pravila o prekidi zastare propisana čl. 241. Zakona o obveznim odnosima, koji glasi: "Zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine." Nadalje, kogentnom zakonskom odredbom sadržanom u čl. 245. st. 3. Zakona o obveznim

odnosima propisano je: "Kad je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu, ili isticanjem prijeboja tražbine u sporu, odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način". Tuženik napominje kako je čl. 245. st. 1. Zakona o obveznim odnosima propisano kako: "Nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru". Tuženik dodatno napominje kako se prekid zastare odnosi na određenu tražbinu, dakle u konkretnoj situaciji postoji kontinuitet prekida zastare, a koji prekid u odnosu na tražbinu koja je predmet ovog postupka traje od 16.03.2009. te dok god je rješenje o ovrsi bilo evidentirano redosljedu naplate FINA-e jasno je da je trajao prekid zastare. Slijedom svega navedenog, matematički je neupitno kako nije prošao vremenski period od 10 godina potreban za zastarijevanje tražbine utvrđene pravomoćnom odlukom budući da je zastara bila u prekidu od podnošenja predmetnog rješenja o ovrsi na naplatu 16.03.2009. do 04.08.2018., odnosno isknjiženja iz Očevidnika FINA-e, te je zastara ponovno prekinuta ponovnom aktivacijom rješenja o ovrsi 21.10.2025. Takav stav potvrđuje i recentna sudska praksa. Između ostalog, Županijski sud u Splitu u presudi posl. br. GŽ-1074/21 navodi sljedeće: "Rok od 10 godina za naplatu potraživanja tuženika (kao vjerovnika, ovrhovoditelja) počinje teći od dana okončanja ovršnog postupka, tj. u konkretnom slučaju od trenutka kada je osnova (ovršna isprava - rješenje o ovrsi javnog bilježnika) isknjižena iz redosljeda naplate tj. do obustave postupka izravne naplate kod FINE došlo iz razloga za koje nije odgovoran tuženik kao vjerovnik." Nadalje, Županijski sud u Zadru u presudi posl. br. GŽ-621/23 navodi sljedeće: "Pravilno je sud prvog stupnja primijenio materijalno pravo iz čl. 241. i 245. ZOO kada je utvrdio da je podnošenjem zahtjeva za naplatu agenciji 11. listopada 2011. došlo do prekida zastare, koji prekid zastare je trajao do 2. listopada 2018., kada je FINA isknjižila tu osnovu plaćanja iz Očevidnika po osnovi Pravilnika, pa je rok za zastaru ponovno počeo teći nakon 2. listopada 2018. Kako od 2. listopada 2018. do 12. prosinca 2022. kada je ponovno podnesen zahtjev prvostupanjskom sudu radi osiguranja tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini tužiteljice, nije protekao rok od 10 godina pa predmetno potraživanje nije u zastari." U odnosu na navode tužitelja da tuženik kao ovrhovoditelj nije imao pravo na podnošenje novog zahtjeva za naplatu budući da ovrhovoditelj, sada tuženik, nije postupio sukladno čl. 5. st. 3. i 4. OZ-a, tuženik ističe da su ovakvi navodi u potpunosti neosnovani, promašeni i irelevantni za predmetni postupak. Naime, tužitelj navodi kako tuženik nije postupio sukladno odredbama čl. 5. OZ-a, odnosno, nije podnio prijedlog za promjenu predmeta i sredstva ovrhe te takve navode dokazuje dostavljenom sudskom praksom. Međutim, navodi tužitelja i dostavljena sudska praksa ne mogu se primijeniti u predmetnom postupku budući da se ovaj postupak vodi u povodu izvansudske ovrhe koja se provodila pred Financijskom agencijom. Odredbe čl. 5. OZ-a primjenjuju se samo u slučajevima vođenja sudske ovrhe, a što u ovom postupku nije bio slučaj obzirom da je predmetna tražbina utvrđena pravomoćnim i ovršnim rješenjem o ovrsi javnog bilježnika. U slučaju da ovrhovoditelj raspolaže pravomoćnim i ovršnim rješenjem o ovrsi javnog bilježnika, isti može pokrenuti postupak prisilne naplate izravno pred Financijskom agencijom, a što je tuženik i učinio kada je osnovu zajedno sa zahtjevom dostavio FINA-i na postupanje prvo 16.03.2009. godine, a potom 21.10.2025. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te naloži tužitelju da naknadi tuženiku parnični trošak zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana presuđenja do isplate.

3.U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u isprave priložene spisu i to u: rješenje Općinskog suda u Zadru Ovr-1633/2025-6 od 17.veljače 2026.g. (l.s.6-8), potvrdu Fina od 31.10.2025. o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje temeljem članka 12.ZPONS - ovršenik Frane Lordanić (10-12), ovršni prijedlog T-mobile Hrvatska d.o.o. protiv ovršenika Frane Lordanić od 14.07.2008.g. (l.s.33-34), rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Ovr-28314/08 od 22.07.2008. javne bilježnice u Zagrebu Lade Škaričić-Sinčić (l.s.35), specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje OVRV-28314/08 rješenje o ovrsi Fina 16.04.2026. (l.s.36), zahtjev za naplatu Hrvatski telekom d.d. upućen Financijskoj agenciji Zagreb zaprimljen 21.10.2025. protiv ovršenika Frane Lordanić, vl. obrta "Lord" po osnovi rješenja o ovrsi Ovr-28314/08 od 22.07.2008. (l.s.37-40), izvatke Trgovačkog suda u Zagrebu o statusnim promjenama tuženika (l.s.41-45), očevidnik svih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate Fina Sektor poslovne mreže RC Zadar od 19.05.2026. za Franu Lordanića (l.s.62-80), predmet Općinskog suda u Zadru Ovr-1633/2025.

4.Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

5.Predmet spora je proglašenje nedopuštenom ovrhe određene rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Lade Škaričić-Sinčić iz Zagreba broj Ovr-28314/08 od 22. srpnja 2008.

6.Uvidom u ovršnu ispravu - rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Lade Škaričić-Sinčić iz Zagreba broj: Ovr-28314/08 od 22. srpnja 2008. utvrđeno je da je isto postalo pravomoćno i ovršno dana 4. rujna 2008.

7.Člankom 23. točkom 4. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, u daljnjem tekstu: OZ), koji se primjenjuje s obzirom na vrijeme pokretanja spornog postupka izravne naplate kod FINA-e, je određeno da su ovršne isprave ovršna javnobilježnička odluka i ovršna javnobilježnička isprava. U članku 25. stavku 1. OZ-a je navedeno da je javnobilježnička isprava ovršna ako je postala ovršna po posebnim pravilima koja uređuju ovršnost takve isprave.

8.U postupku je sporno je li nastupila zastara tražbine, odnosno je li došlo do prekida zastare.

9.Prema odredbi članka 233. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, u daljnjem tekstu: ZOO), sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koje zakon inače predviđa kraći rok zastare.

10.S obzirom da je ovdje ovršna isprava pravomoćno i ovršno rješenje o ovrsi javnog bilježnika na nju se, kao odluku drugog nadležnog tijela, primjenjuje desetogodišnji rok zastare.

11.Zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze sukladno članku 214. stavku 1. ZOO-a što znači da se zastarjelo pravo ne može prisilno, putem suda ili kod drugog nadležnog tijela ostvariti.

12. Prema odredbi članka 242. stavka 1. ZOO-a zastara se prekida podnošenjem tužbe ili kojom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. Sukladno stavku 2. članka 242. ZOO-a smatra se da zastara nije nastupila ako vjerovnik odustane od tužbe ili radnje koju je poduzeo, ako vjerovnikova tužba ili zahtjev bude odbačen ili odbijen, ili ako određena mjera osiguranja bude stavljena izvan snage.

13. Ako je došlo do prekida zastare prema odredbi članka 245. stavka 1. ZOO-a zastara počinje ponovno teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru.

14. Sukladno odredbi članka 284. OZ-a ovrhovoditelj, ovdje tuženik HT d.d., može na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika, kao ovršne isprave, izravno zatražiti od Agencije (FINA-e) da banci izda nalog da iznos koji je određen ovrhom zaplijeni i prenese na račun ovrhovoditelja i u tom slučaju se radi o tzv. izvansudskoj ovrsi.

15. Temeljem OZ-a, kao i Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj 68/18, 2/20, 47/20, 46/20, 83/20, 133/20, u daljnjem tekstu: ZPONS), s obzirom da se pojam nadležno tijelo temeljem ZPONS definira na način da je nadležno tijelo koje je na temelju zakona ovlašteno donositi, odnosno izdavati osnovu za plaćanje i voditi postupak radi provedbe ovrhe na novčanim sredstvima, a ovrhu na novčanim sredstvima na temelju ovoga Zakona provodi između ostalog i Financijska agencija (FINA), kao nadležno tijelo sukladno Zakonu.

16. Tuženik (kao ovrhovoditelj) je predmetno rješenje o ovrsi javnog bilježnika Lade Škaričić Sinčić iz Zagreba prvi puta, uz zahtjev za izravnu naplatu, dostavio Financijskoj agenciji (FINA-i) dana 16. ožujka 2009., unutar zastarnog roka od 10 godina za tu ovršnu ispravi - rješenje o ovrsi javnog bilježnika po članku 233. ZOO-a.

17. FINA je utvrdila nemogućnost izvršenja temeljem čl. 12. ZPONS-a, te je navedeno rješenje o ovrsi bilo evidentirano u očevidniku FINA-e do stupanja na snagu čl. 12. ZPONS-a, odnosno do 04.08.2018.g.

18. Sukladno citiranim odredbama ZOO-a zastara ne teče dok je ovrha na provedbi kod FINA-e jer su poduzete druge radnje vjerovnika (ovdje tuženika) kod drugog nadležnog tijela (FINA-e).

19. Taj postupak izravne naplate kod FINA-e kao nadležnog tijela je trajao od 16. ožujka 2009. kada je FINA blokirala račune (novčane tražbine) ovdje tužitelja, po zahtjevu za izravnu naplatu ovdje tuženika (vjerovnika, ovrhovoditelja), pa sve do uslijed stupanja na snagu Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj 68/18, u daljnjem tekstu: ZPONS) dana 4. kolovoza 2018., do toga dana, kada je FINA temeljem članka 12. tog Zakona prestala sa izvršavanjem osnove za plaćanje (spornog rješenja o ovrsi javnog bilježnika), te je tu osnovu isknjižila.

20. U prijelaznim i završnim odredbama ZPONS-a je određeno (osnove za plaćanje u prijelaznom razdoblju) da je agencija dužna u roku od šest mjeseci od dana stupanja

na snagu ovoga Zakona prestati izvršavati osnove za plaćanje koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ispunjavaju uvjet iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona, a što je bio slučaj i sa konkretnom osnovom tj. spornim rješenjem o ovrsi javnog bilježnika na temelju kojeg je ovdje tužitelj bio blokiran od strane ovdje tuženika kod FINA-e sve od 16. ožujka 2009. do stupanja na snagu toga Zakona i stoga je i ta osnova obuhvaćena tim Zakonom.

21.Članak 12. ZPONS-a propisuje da ako se tražbina iz osnove za plaćanje ne naplati od ovršenika fizičke osobe u cijelosti u roku od tri godine od primitka u Agenciju, nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika, Agencija prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje za ovršenika iz osnove za plaćanje za kojeg su zadovoljeni navedeni uvjeti.

22.Iz navedenog proizlazi da je u predmetnom postupku nastupio prekid zastare svakom drugom vjerovnikovom (ovdje tuženika) radnjom poduzetom protiv dužnika (ovdje tužiteljice) pred drugim nadležnim tijelom radi ostvarenja tražbine, a sukladno članku 241. ZOO-a.

23.Prema odredbi članka 245. stavka 1. ZOO-a je određeno da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru, a u stavku 5. da isto vrijedi i kad je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe ili osiguranja. U članku 245. stavku 6. ZOO-a je određeno da zastara koja počinje teći iznova poslije prekida navršava se kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta.

24.Rok od 10 godina za naplatu potraživanja tuženika (kao vjerovnika, ovrhovoditelja) počinje teći od dana okončanja ovršnog postupka tj. u konkretnom slučaju od trenutka kada je osnova (ovršna isprava - rješenje o ovrsi javnog bilježnika) isknjižena iz redoslijeda naplate tj. do obustave postupka izravne naplate kod FINA-e došlo iz razloga za koje nije odgovoran tuženik kao vjerovnik.

25.S obzirom da je Financijska agencija prestala provoditi predmetno rješenje o ovrsi javnog bilježnika kao ovršne isprave temeljem članka 12. ZPONS-a, a da tužitelj (kao dužnik, odnosno kao ovršenik) i dalje nije dobrovoljno podmirila predmetno dugovanje, tuženik je Zahtjev za naplatu dostavio FINI ponovno 21. listopada 2025.

26.Nakon što je ovdje tuženik ponovno dana 21. listopada 2025. predao zahtjev za naplatu FINA-i, a na temelju iste ovršne isprave – pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika, te je FINA gore navedenu osnovu za plaćanje upisala u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje, te se taj dan vodi kao ponovni početak provođenja ovrhe na novčanim sredstvima tužitelja, te je ovom radnjom ovdje tuženika ponovno prekinuta zastara njegovog potraživanja prema ovdje tužitelju iz te osnove za plaćanje.

27.Dakle, iz provedenih dokaza u prvostupanjskom postupku slijedi da je tuženik radi naplate predmetnog potraživanja od ovdje tužitelja, utvrđenog ovršnom ispravom tj. pravomoćnim i ovršnim rješenjem o ovrsi javnog bilježnika, u razdoblju u kojem je imao pravo tražiti naplatu svojeg potraživanja, tj. od 4. rujna 2008. godine (kada je rješenje o ovrsi javnog bilježnika postalo pravomoćno i ovršno) sve do 21. listopada

2025. radi naplate svoje novčane tražbine prvo dana 16. ožujka 2009. FINA-I dostavio zahtjev za izravnu naplatu, čime je pokrenuo postupak izravne naplate sukladno OZ-u i ZPONS-u te je nakon toga dana 21. listopada 2025. FINA-i dostavio zahtjev za izravnu naplatu, čime je pokrenuo postupak izravne naplate kod FINA-e, a kojim dvjema radnjama je tuženik kao vjerovnik prekinuo tijek zastare sukladno članku 241. ZOO-a. Tuženik je kao vjerovnik (ovrhovoditelj) uredno poduzimao pravne radnje radi utvrđenja, osiguranja ili ostvarenja tražbine i na temelju navedenog, utvrđeno da je došlo do prekida zastare u razdoblju od 16. ožujka 2009. kada je ovdje tuženik prvi puta kod FINA-e pokrenuo postupak izravne naplate do 2018. kada je isknjižena sukladno ZPONS-u, a da je ovrha izravnom naplatom kod FINA-e pokrenuta ponovno (drugi puta) dana 21. listopada 2025., pa u konkretnom slučaju nije protekao desetogodišnji roka zastare te je tuženik ovlašten svoju neplaćenu tražbinu pokušavati dalje prisilno naplatiti, konkretno na novčanim sredstvima ovdje tužitelja kod FINA-e, pa je stoga tužbeni zahtjev odbijen.

28. Tuženiku je dosuđen parnični trošak za zastupanje po punomoćniku iz reda odvjetnika temeljem odredbe čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 dalje ZPP) i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23) i to za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 75 bodova (Tbr.8.1.), uz vrijednost boda po ovoj Tarifi koja iznosi 2,00 Eur-a (Tbr.54.) -150,00 Eur-a, uz pdv - 187,50 Eur-a.

29. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Zadru, 16. lipnja 2026. godine

S u d a c
Marko Baraka

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpredka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na nadležni Županijski sud, pismeno u tri istovjetna primjerka za sud i protivnu stranku.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku uz rješenje za plaćanje sudske pristojbe na presudu u iznosu od 80,00 Eur-a

2. Tuženik po punomoćnicima

Broj zapisa: **9-30889-7fd01**

Kontrolni broj: **0d854-ba101-7284e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.